

oleme marus! Loomatöhter, joo nüüd ise hoolimata oma maru fibwti! Minu jänestele oli marufibwtiga rõugeid pandud ning neid jänesteid on Eleonora meile süüa annud. Oh mina õnnetu, eh meile lõik õnnetumad!”

Nüüd ebmataswad ka lõik teised ära ja asi näis õige kirjuts minna tahtwat. Seal tõuustis loomatöhter wiimaks laualt ülesse, tänas perenaisi hea lõuna eest ning hakkas siis wälja healega naerma.

„Waadake, waadake! Ta on juba marus,“ kirjendas Priidu.

Maerja ei saanud aga enam hinge tagasi ning preili Krinoline tegi juba niisuguse näu, nagu oleks ta mõni leinaja mõrja.

„Friedrich Knopf, herra Knopf!“ sai loomatöhter wiimaks sõna suhu. „Arge kartke! Ma andsin teile seekord maruse koera peaoju asemel tükise peeneks lõigatud worsti.“ Ja jällegi tuli talle selle juures hirmus lange naeru torm peale.

Nüüd sawad ka teised loomatöhtri wingerpuust mängimiseft aru ning Priidu oleks häbi pärast maa alla maunud. Eleonore tütsas aga meest jälle märtsia ja ütles talle: „Waata nüüd, kudas sa oma pilli lõhki ajasid!”

Priidu olla sest saadik, kudas ma kuulen, oma meelt parandanud ja ütelda ka juba mõniford heal tujul, tema olla wanast Geesti sugust. Ei ajada ta ka enam neid asju taga, mis tema filmapiirist wäljas seisowad ning sellega olla Eleonora väga rahul. Ma loodan, et kalendri lugesad Priiduga nüüd ka rahul saamad olema. Rahu on aga kallim kui kuld.

4. Õlgedest tulekindlad katused.

Aastal 1886 ja 1887 hakkas Wenemaal üks iseäraline leidus põllumeeste tähelepanemist oma poole tõmbama. See oli õlgedest tulekindla katuse walmista-

mine, mis Krasnoufimski põllutöö koolis ülesse leiti. Leidust on väga mitmed koguni ajalohafels siitnud ning nagu praegu näha, saab ta eht ka pia kõigile poole laiali launema. Sellewärsi toome meie ka omaš tšanawuses kalendri sabas selle tähtsa leiduse üle Geesti põllumeestele ajalohase seletuse ja näitame, kudas seda katuse materjaali walmistada ja vruufida tuleb.

Ülesleidjad lästwad sellest põhjusest wälja, et õled, mis sawi sees ärallutatud, mitte ei põle. Mida täielisemalt õled sawiga täis loodetud on, seda wisamine panewad nad tulele wastu. Kui sawi iga õl kõrre sisse on tunginud, siis ei uha wiim teda sealt mitte ära, nagu ta õlgede pealt ära aetud saab, kui ta sinna määritasse. Kui aga see paars õlgede ford, millest katust tehtud, sawiga lõbi liutatud saaks, siis oleks ta nii ränk, et paarid ja roowitud tema all loofa wauks. Ülesse leitud põlemata katust on lerge, odaw ja kindel. Teda tuleb järgmisel wiisil walmistada.

Põlemata katuse tarwis piawad õled 1¼ aršfina laiusele lanqasse kudutud saama. Lõimeks wõetakse liht poe paela ning lueks õlgi, mida telgede moodi riišta peal kofku punutakse. Kõige suuremad wäljaminefud selle töö juures on teljed ja lue. Teljed tulewad umbes 5 rubla maksma. Kes telgest ise näinud, wõib neid kobe järele teha. Kui teegi põllumeeste selts ühe paari niisugust telaest omale Bermi linnast telliks, siis oleks igal mehel eestjuu näha ning wõiks peremebed neid kodus hõlpsaste järele teha. Saadest mattide walmistamine lähab aga nii ruttu — 2 naisterahwast wõiwad päewal 60—100 aršfinat õlgmatti walmis teha — et igal peremehele suuqi tarwis ei ole, ise telgi osta. Ühed teljed on küla kofta parajad, ning nende peal wõib lühikese ajaqa iga talu peremees oma katuse tarwiduse ära kududa. Lõime ostmine ei ole ka mitte kallis asi; teda wõiks ka osaw perenaine ise walmistada. Sell kumbel saadatakse katust, mis mitu kumment forda odawam ja